

USTAWA
z dnia 28 listopada 2003 r.

**Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2003
r. Nr 229, poz. 2274.**

**o zmianie ustawy o ochronie zdrowia przed następstwami
używania tytoniu i wyrobów tytoniowych¹⁾**

Art. 1.

W ustawie z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz.U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 96, poz. 1107) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a-6d w brzmieniu:

„6a) „substancje smoliste” - surowy, bezwodny beznikotynowy kondensat dymu tytoniowego,

6b) „nikotyna” - alkaloidy nikotynowe,

6c) „tlenek węgla” (CO) - bezbarwny, bezwonny gaz, który powstaje w wyniku niepełnego spalania substancji organicznych, występujący w fazie gazowej dymu papierosowego,

6d) „dodatek” - wszelkie substancje lub składniki z wyłączeniem liści tytoniu lub innych naturalnych lub nieprzetworzonych elementów tytoniu używane przy produkcji wyrobu tytoniowego i obecne w gotowym wyrobie, nawet w formie zmienionej, uwzględniając także papier, filtr, farby i kleje.”;

2) w art. 6 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wątpliwości co do pełnoletności kupującego wyroby tytoniowe sprzedawca może zażądać okazania dokumentu potwierdzającego wiek kupującego.”;

3) w art. 7 uchyla się ust. 2;

4) po art. 7 dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. Zabrania się stosowania w procesie produkcji wyrobów tytoniowych dodatków zwiększających właściwości uzależniające od nikotyny.

¹⁾ Ustawa stanowi implementację przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/37/WE z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie dostosowania ustaw, rozporządzeń i przepisów administracyjnych państw członkowskich dotyczących produkcji, prezentacji i sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dziennik Urzędowy WE nr L 194 z 18.07.2001) oraz Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/33/WE z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie dostosowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich związanych z reklamą i sponsorowaniem produktów tytoniowych (Dziennik Urzędowy WE nr L 152 z 20.06.2003).

Art. 7b. Zabrania się umieszczania na opakowaniach wyrobów tytoniowych napisów, nazw, znaków towarowych oraz symboli i innych znaków sugerujących, że dany wyrób tytoniowy jest mniej szkodliwy niż inne.”;

5) w art. 8 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w środkach usług informatycznych.”;

6) po art. 8 dodaje się art. 8a i 8b w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Producent lub importer wyrobów tytoniowych jest obowiązany do przedstawiania, nie później niż do dnia 31 grudnia każdego roku, wykazu wszystkich dodatków i ich ilości, używanych w danym roku do produkcji tych wyrobów tytoniowych, według marek i rodzajów. Pierwszy wykaz zawierający dodatki stosowane w 2004 r. przedstawia się do dnia 31 grudnia 2004 r.

2. Do wykazu, o którym mowa w ust. 1, producent lub importer dołącza oświadczenie uzasadniające stosowanie każdego dodatku w danym wyrobie tytoniowym oraz określające jego funkcje i kategorie.

3. Do wykazu, o którym mowa w ust. 1, producent lub importer dołącza wszelkie będące w jego posiadaniu dane toksykologiczne dotyczące stosowanych dodatków w postaci spalonej lub niespalonej, w zależności od sytuacji, ze szczególnym uwzględnieniem skutków zdrowotnych, w tym skutków uzależniających.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, jest sporządzany w porządku malejącym, według masy każdego dodatku zawartego w wyrobie.

5. Producent lub importer przedstawia wykaz, o którym mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który podaje go do publicznej wiadomości w Dzienniku Urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia, uwzględniając potrzebę ochrony tajemnicy handlowej producenta lub importera.

Art. 8b. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia może zażądać od producenta lub importera wyrobów tytoniowych wykonania określonych badań w laboratoriach kontrolnych w celu oznaczenia substancji innych niż wymienione w art. 2 pkt 6a-6c, emitowanych przez wyroby tytoniowe, oraz oceny wpływu tych substancji na zdrowie człowieka, z uwzględnieniem właściwości uzależniających poszczególnych substancji.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, są wykonywane na koszt producenta lub importera wyrobów tytoniowych.

3. Wyniki badań, o których mowa w ust. 1, są przedstawiane ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, który uwzględnia je w informacji dla konsumentów, biorąc pod uwagę potrzebę ochrony tajemnicy handlowej producenta lub importera.

4. Informację, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw zdrowia publikuje niezwłocznie po jej uzyskaniu w Dzienniku Urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie :

„Art. 9. 1. Na każdym opakowaniu jednostkowym papierosów wprowadzanych do obrotu handlowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powinny być w sposób widoczny, czytelny i trwały umieszczone:

- 1) dwa różniące się treścią ostrzeżenia przed szkodliwością używania tytoniu, jedno powszechne i jedno dodatkowe,
 - 2) informacje o zawartości substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w jednym papierosie.
2. Ostrzeżenia wymienione w ust. 1 pkt 1, sformułowane w języku polskim, zajmują powierzchnię nie mniejszą niż 30% jednej z największych płaszczyzn opakowania jednostkowego i nie mniejszą niż 40% drugiej z największych płaszczyzn opakowania jednostkowego.
3. Przepis ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 stosuje się odpowiednio do innych wyrobów tytoniowych, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.
4. Na opakowaniach wyrobów tytoniowych przeznaczonych do palenia, innych niż papierosy, występujących w handlu detalicznym, których najbardziej widoczne, największe płaszczyzny mają powierzchnie większe niż 75 cm², teksty ostrzeżeń o szkodliwości zajmują powierzchnie nie mniejsze niż po 22,5 cm² na każdej z tych płaszczyzn.
5. Na opakowaniach tabaki umieszcza się jedno ostrzeżenie o szkodliwości zajmujące nie mniej niż 30% jednej największej, najbardziej widocznej płaszczyzny opakowania.
6. Informacje wymienione w ust. 1 pkt 2, sformułowane w języku polskim, zajmują powierzchnię nie mniejszą niż 10% jednej z bocznych płaszczyzn opakowania jednostkowego papierosów.
7. Ostrzeżenia wymienione w ust. 1 pkt 1 umieszcza się także na opakowaniach zbiorczych występujących w handlu detalicznym, przeznaczając na nie co najmniej 30% jednej z największych płaszczyzn opakowania i co najmniej 40% drugiej z największych płaszczyzn opakowania.
8. Na informacjach o wyrobach tytoniowych, o których mowa w art. 2 pkt 6, umieszcza się widoczne i czytelne ostrzeżenie powszechne o szkodliwości używania tytoniu, zajmujące co najmniej 20% powierzchni informacji.”;

8) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną zawartość substancji smolistych, nikotyny i tlenku węgla w dymie papierosowym, sposób ustalania i wykaz laboratoriów kontrolnych uprawnionych do ustalania zawartości tych substancji, a także treść, formę graficzną i sposób umieszczania ostrzeżeń i informacji, o których mowa w art. 9, biorąc pod uwagę rozróżnienie ostrzeżeń przed szkodliwością używania tytoniu na powszechne i dodatkowe oraz uwzględniając cele polityki zdrowotnej realizowanej ustawą, a w szczególności:

- 1) zmniejszenie rozpowszechnienia i intensywności używania wyrobów tytoniowych,
 - 2) zmniejszenie szkód zdrowotnych wywołanych przez choroby odtytoniowe,
 - 3) skuteczność nadzoru nad wyrobami tytoniowymi,
- a także podstawowe standardy w tej dziedzinie określone przepisami prawa Unii Europejskiej.”;
- 9) w art. 12 wyrazy „podlega grzywnie do 50 000 zł lub karze ograniczenia wolności” zastępuje się wyrazami: „podlega grzywnie do 200 000 zł albo karze ograniczenia wolności albo obu tym karom łącznie.”;
- 10) po art. 12 dodaje się art. 12a i 12b w brzmieniu:
- „Art. 12a. Kto umieszcza na opakowaniach wyrobów tytoniowych napisy, nazwy, znaki towarowe, symbole i inne znaki sugerujące, że dany wyrób tytoniowy jest mniej szkodliwy niż inne, podlega grzywnie do 200 000 zł albo karze ograniczenia wolności albo obu tym karom łącznie.
- Art. 12b. Kto w procesie produkcji wyrobów tytoniowych stosuje dodatki zwiększające właściwości uzależniające od nikotyny tych wyrobów, podlega grzywnie do 500 000 zł albo karze ograniczenia wolności albo obu tym karom łącznie.”;
- 11) art. 14 i 15 otrzymują brzmienie:
- „Art. 14. Jeżeli czyn określony w art. 12, 12a i 12b lub w art. 13 ust. 1 pkt 1 został popełniony w zakresie działalności przedsiębiorcy, za sprawcę czynu zabronionego uznaje się osobę odpowiedzialną za wprowadzenie wyrobów tytoniowych do produkcji, obrotu handlowego lub za organizację rynku.
- Art. 15. W razie popełnienia czynu określonego w art. 12 pkt 1-3, 12a i 12b lub w art. 13 ust. 1 pkt 1 sąd może orzec przepadek wyrobów tytoniowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego, choćby nie stanowiły one własności sprawcy.”.

Art. 2.

1. Wyroby tytoniowe spełniające warunki dotychczasowych przepisów mogą być produkowane na terenie Rzeczypospolitej Polskiej nie dłużej niż przez 8 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Wyroby tytoniowe spełniające warunki dotychczasowych przepisów mogą być oferowane w obrocie handlowym nie dłużej niż przez 20 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
3. Informacje o wyrobach tytoniowych spełniające warunki dotychczasowych przepisów mogą być eksponowane w punktach sprzedaży tych wyrobów nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art.4.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.